

73 6 4 3 1

♩ = 120

Xironda, Cualedro. Setembro 1979.

1) A Ro-si-ña do Ten-goei-ro le-rá u-nha gran cos-tu-rei-rá

un dú-a 'sta-ba co-sen-do no cuar-ti-ño da pa-lei-rá

2) Ro-si-ña que 'sta-ba fa-cen-do ú-nhar bra-gas igoi sus-tén

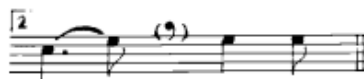

cuan-do se pu-xo a pro-bar-las por ver se lle que-dan ben

variantes estróficas: (estrofa básica: 1)

5)

4)

4) 5)

Verín, 1,2,315. Bernardo 65 e Josefa 68.

L: 5a⁴

*Transcripción orixinal de Dorothe Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothe Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.

5ª

A Rosiña do Tangoeiro
iera unha gran costureira
un día 'staba cosendo
no cuartiño da palleira.

E Auselmo de Vilanova
era un mozo qu'ela tiña
puxose detrás da porta
por ver o que ela facía.

Rosiña que 'staba facendo
únhar bragas i on sustén
cuando se puxo a probá-las
por ver se lle quedan ben.

Auselmo qu'estaba vendo
xa non se tiña de pé
e dixoll'ai miña Rosa
qué pernas tan brancas tés.

Rosiña lle respondeu
raios te partan Auselmo
e mais quen te trouxo eiquí
que se non foran as bragas
vía-la capital de Madrid.

El nunca tivera idea
de casarse coa rapaza
porque non lle tiñan dote
e non a queren na casa.

Mais desde lle viu as pernas
cambiou de parecer
qué dote nin qué carallo
o qu'import'é ter muller.